

stjeriets Afgjørelse, dog under den Betingelse, at Betsjendtgjørelsen skal være udstedt inden Ugangen af Februar Måaned. Det er paa ingen mulig Maade Ministeriets Mening altid at ville benytte denne Frist i dens fulde Omfang; det kan ligesaa godt være Tilfældet og vil rimeligviis ogsaa blive det, at Ministeriet ligesaa hyppigt udsteder Betsjendtgjørelsen før 1ste Februar som efter 1ste Februar. Jeg troer nemlig ikke, at det kan nægtes, at det besarne Mandstab, hvad der jo ogsaa er ganske naturligt, har en vis Lyst til at frie sig for Indtaldelsen, naar det paa nogen Maade kan ske. Denne Betsjendtgjørelse har for mig Noget tilfældes med en Kuse, man kaster over dem, man vil fange, og det er da aldrig godt, at de Berkommende vide, paa hvilken Dag Kusen falder, og paa hvilken den høves, thi derefter er det da meget let at ordne sin Fraværelse fra Landet. Jeg beskylder ikke det besarne Mandstab for mere end Andre at ville unddrage sig Opsyldelsen af Børnepligten, men jeg paastaar, at det ligesaa lidt som Andre er fri for den almindelige Svagthed i saa Henseende, og jeg tvivler om, at det ærede Medlem vil kunne nægte, at der blandt det besarne Mandstab er Folk med saa eller ingen Døgter, som ved deres iforveien beregnede Fraværelse have unddraget sig Indtaldelsen, medens jeg paa den anden Side er overbevist om, at det ærede Medlem i ligesaa høi Grad som vi Andre og navnlig ogsaa Udskrivningsrædet kunde ønske at faae fat paa dem. Det er altsaa ikke Meningen at ville udsætte Betsjendtgjørelsen til 1ste Marts, men Meningen er kun den, at man ikke vil fastsætte Fristen til en bestemt Dag. Tilsvarende troer jeg, det samme ærede Medlem ved at omtale Sessjonens Sammensætning gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse. Han hlydes nemlig at sige ud fra, at Lovforslaget skulde hjemle Regeringen en Bemyndigelse til at fylde — om og maa bruge dette Udtryk — Sessjonen med Officerer. Lovforslagets Ord ere, at der kan forordnes Sessjonen Officerer af begge

Børn, og det er accurat de samme Ord, som findes i Boven af 2den Marts 1861 § 9: „Officerer af begge Børn kunne beordres til at tiltræde Sessjonen som stemmeberettigede Medlemmer“. Det er altsaa ikke Meningen, at man vil have flere Officerer end tidligere — man skal egentlig lægge Bægt paa Udtrykket: „Officerer af begge Børn“ —, men iøvrigt kan jeg stadfæste af egen Erfaring Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem for Bornholm (Falleen) udtalte om den Indflydelse paa at tilveiebringe en ligelig Behandling af Mandstabet, som i Reglen udøves af de militaire Medlemmer af Sessjonen. Dette erkjender jeg tilfulde, medens jeg paa den anden Side ikke ubetinget vil holde paa, at Udskrivningschefen skal være en Militair. Spørgsmaalet herom er blevet reist af et Medlem, som tidligere har været i Administrationen (Nimesiad), og som har udtalt sin Erfaring om, hvad man, dengang han var i Administrationen, ansaae for det Heldigste i Henseende til Valget af Udskrivningscheferne. Jeg troer ikke, at hans Erfaring væsentlig er bleven underkjendt senere, thi naar jeg henseer til de 8 Udskrivningschefer, vi hidtil have haft — for Dieblisset have vi kun 7, fordi een nylig er død; han var forøvrigt Civil — saa vare af disse 8 kun de 3 Militaire, de 5 Civile. Ganske vist er der mellem de civile 2, som man kunde karakterisere som halvt militaire, fordi de ere forhenværende Auditeurer, men det er i alt Fald Folk med juridisk Dannelse, hvilket efter min Mening ogsaa er det Heldigste. — Et æret Medlem fra Kjøbenhavn (E. C. Larsen), som jeg for Dieblisset ikke seer er tilstede, gjorde en Bemærkning om Sammensætningen af Sessjonen i Kjøbenhavn og meente, at den burde ordnes paa samme Maade som de andre Sessjoner. Her i Kjøbenhavn er nemlig Udskrivningschefen ogsaa Lægsforstander, og følgelig bliver det kun to Personer, hvoraf Sessjonen kommer til at bestaae, nemlig Udskrivningschefen, der som sagt tillige er Lægsforstander, og et Medlem af Communalbestyrelsen, dog natur-